

Collegial-Tidende

for

Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 46. Den 16de November 1805.

Trykt i Kjøbenhavn hos Directeur Johan Frederik Schultze.

Undertegnede ere Redactørent, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Christian Knudsen. Peter Johan Mourab.
Eratsaadet og Deputerede i det danske Cancellie.

Udgivninger.

Under 1ste d. M. er, igjennem det danske Cancellie, udsærdiget et Reskript til Kjøbenhavns Magistrat af følgende Indhold. Hs. Majestæt er bleven foredraget en af Magistraten til Cancelliet indsendt Memorial, hvori Magistraten har indstillet, at den Afgift, som ved Reskriptet af 14 Marts 1781 er fastsat at skulle erlægges til Helliggeistes Kirkes Præster og dens Betjenter af de i Helliggeistes Sogn boende jødiske Familier, maatte i sin Tid ved Helliggeistes Kirkes nu værende Præsters og øvrige Betjentes Afgang aldeles ophøre, i Betragtning af, at bemældte Sogn har faaet et betydeligt Tillæg
ved

ved Nicolai Menigheds Fordeling. Efter at have taget denne Forestilling, tilligemed den af Biskop Valle derved af lyne Betænkning, i Overveelse, vil Hs. Majestæt allernaadigst have fastsat, at den Afgift, som efter forommeldte Rescript af 14de Marts 1781 skulde erlægges af jødiske Familier til Helliggeistes Kirkes Præster og dens Betjenter, maa ophøre ved de nuværende Præsters og øvrige Kirkebetjenteres Afgang i Helliggeistes Sogn, eller saasnart de 400 Rdlr., som nu, i Følge allernaadigst Rescript af 21de December 1804, erlægges af den Deel af Nicolai Menighed, hvormed Helliggeistes Sogn er bleven forøget, werde ophævede, hvorefter de jødiske Familier i Sognet have at erlægge de sædvanlige Præste- og Degnepenge, som ved allernaadigste Rescripter af 21de October 1757 og 4 Marts 1781 ere paalagte alle fremmede Religionsforvandre i Stadens Sogne to Gange aarligen at erlægge.

Under 30te August d. A. er, igjennem det danske Cancellie, udfærdiget et Rescript til Biskoppen over Sjællands Stift, af følgende Indhold. Da Biskoppen, i en til Cancelliet indsendt og Hs. Majestæt deraf foredraggen Forestilling, har anholdt om Approbation paa et fra samtlige Præster ved Bremerholms Menighed i Kjøbenhavn indgivet Forslag om, at de Indkomster, som herafter ville tilflyde dem ved Overtagelsen af den Deel af Nicolai

colai

colai Menighed, som er tillagt Bremerholms Sogn, maatte deles imellem dem paa følgende Maade: 1) at Indkomsterne af Præst-penge og alle øvrige Accidenter ved Kirken deles paa samme Maade, som Indkomsterne af det gamle Bremerholms Sogn; 2) at Jord-Paakastelsen paa Assistent's Kirkegaarden uden for Stadens Nørreport tillægges Sognepræsten, som og holder Protocol over Eigene med de Betingelser: a) at hvad ham gives for Følge, beholder han udeelt; b) men derimod deles, hvad der gives for Jords Paakastelse, i 2de lige Dele, hvoraf Kapellanerne nyde den ene og han den anden, dog c) i Tilfælde at den ene Kapellan indbydes til Følge, men den anden ikke, da beholder den sidste det, som ellers tilfaldt begge for Jords Paakastelsen, og d) naar begge Kapellaner tages med til Følge, da svarer Provsten intet af den Jordesfærd; saa vil Hs. Majestæt have forommældte Bestemmelser approberede til en bestandig Regel for Fremtiden.

Ved Reskript af 15de d. M., til Kjøbenhavns Magistrat, er det fastsat: 1) at Eterne af Reberbanerne paa Broerne, uden for Kjøbenhavn, i deres Tjærehuse for Fremtiden ikke maae faaage Tjære eller indfaaage Loug-værk ved Lys, endog i Lygte; 2) at de skulle, efter Mulighed, opføre Væggene imellem Tjærehusene og Reberbanerne af Grundmura, heelt igjennem Taget, med en

Ram

Ram oven for Samme af en halv Allen, og forsyne dette Skifferum med Jerndøre; og 3) at de skulle ogsaa tække Tjarehusene og saa meget af Heberbanen, som støder dertil, med Tagsteen, og anbringe Jernankere i Storstenen og Jerndøre for Jldstederne.

Ved Reskript af 8de d. M. til Amtmanden over Viborg Amt er det tilladt, at Vice-Landsdommer Hoff til Asmild Kloster maa anlægge en Vase og en Flyde-Færge imellem bemældte Asmild Kloster og Viborg Kjøbstad, imod at holde saavel Vassen som Flyde-Færgen i forsvarlig Stand, samt at han for Oversarten med Flydefærgen maa oppebære følgende Afgifter, nemlig:

1) for en Karet eller Chaise	10 R.
2) for en Vogn med Talesche eller en stor Post- Vogn	6 R.
3) for en beslagen Vogn	4 R.
4) for en Bondevogn	2 R.
5) for et hvert Værgs Hoved	1 R.
6) for en gaaende Person frem og tilbage	2 R.

dog paa følgende Bilklaar:

1) at de Reisende ikke paa nogen Tid af Dagen forarsages ufornodent Ophold;

2) at der ved Færgestedet ophænges en sort Tavle, hvorpaa med store hvidmalede Bogstaver og Tal anføres denne bestemte Tæxt, og endeligen

3) at

3) at de, som reise i kongeligt Tjeneste eller paa Grund af Embedsforretninger, skulle være fritagne for at erlægge det, som her ovenfor er befaleet.

Hs. Majestæt har, efter Cancelliets derom allerunderdanigst gjorte Forestilling, allernaadigst befaleet:

”at nægte Børns Mødre, naar de henvende sig til Øvrigheden, for at forhjælpes til de dem hos deres Børns Fædre tilkommende Bidrag til Børnenes Opdragelse, alene skulle være berettigede til at erholde Bidraget for det sidste Aar indbrevet ved de, i Forordningen af 14de October 1763, 10de December 1790, og 12te Juli 1799, bestemte Tvangsmidler, men at de, i Henseende til den Opdragelseshjælp, som i de forbigangne Aaringer var forfalden, ikkun skulle have personlig Tiltale til Børnenes Fædre.”

Hvilket ved Placat fra det danske Cancellie, under 28de October d. A., er bekjendtgjort.

Under 25de f. M. er, igjennem det tyske Cancellie, udstedet et Patent for Hertugdømmene Schlesvig og Holsteen, Herstabet Pinneberg, Grevfabet Ranzau og Staden Altona, af Indhold, at Hs. Majestæt, ligesom det, ved Foranstaltningerne af 5 og 10 Juli 1771 og 16 Mai 1798, er forbudt, at nogen, der beklæder et Dommerembed, maa besatte sig med Advocatur, saaledes

ledes ogsaa har fastsat, at overalt ingen Justits- og Politie-Embedsmand, i fornævnte Lande, maa drive noget Slags Advocaturforretning, det være sig af hvad Navn, det være vil.

Under 8de d. M. er, igjennem Rentekammeret, udfædet en Forordning angaaende Udredelse af en Afgift af 6 Rdlr. pr. Ploug, til overordentlige Indquarteringsomkostningers Bestridelse, for Hertugdømmene Schlesvig og Holsteen, Herstabet Pinneberg, Grevskabet Rantzau og Staden Altona. Dens Indhold er følgende. Ligesom det ved Forordningen af 2 December 1803 er foranstaltet, at ved overordentlige Gjennemmarscher og Indquarteringer af Hs. Majestæts Tropper i Hertugdømmene, Berterne, saavel i Stæderne som paa Landet, skulle for hver Underofficer, Tambour og Piber og Gemeen, godtgjøres 2 Lbsk. om Dagen, og disse Godtgjørelser reparerer over begge Hertugdømmer, saaledes har Hs. Majestæt nu, over de derester til Udgangen af Aaret 1804 reparerede Godtgjørelser, af Allerhøistfammes Generalquarteermesterstab ladet formere en Beregning, og, til Udredelse og Repartering af de allerede udbetalte, tildeels af Hs. Majestæts Kasse forestkudte, og til Bestridelse af de fremdeles ved nuværende Cantonnement fornødne Quarteerpenge, fundet sig foranlediget til at befale, som følger.

1. Af hver Ploug Land i fornævnte Lande skal en Afgift af 6 Rdlr. pr. Ploug til de sædvanlige Betættalingssteder udredes, og, i Mangel af en bedre Maalestof, maa for denne Gang, uden Følge for Fremtiden, for de ei efter Plougtaal contribuierende Landdistricter, der Plougtaal, ogsaa ved denne Udskrivning, lægges til Grund, hvorefter den under 31 Decbr. 1800 foranstaltede Kornudskrivning, samt den under 13 August 1804 anordnede Repartition af Godtgjærelsespengene for 1801, er fæst.

2. Stæderne skulle ansættes til det reducerede Plougtaal, hvorefter de contribuere, og ved de Stæder, som ei have nogen Reduction i Plougtaal, men nyde en Remission i Contributionen, maa den ved Kjørselsgodtgjærelsespengenes Repartition bevilgede forholdsmeessige Reduction i Plougtaal ogsaa denne Gang finde Sted. Stæderne Altona og Friderichstadt, der slet ikke staae for noget Plougtaal, skulle ved denne Udskrivning, dog uden Følge for Fremtiden, ansættes til resp. 200 og 35 Plouge; men Stæderne Rendsburg og Glückstad maae, i Hensyn til de dem ellers til Byrde faldne Udgifter, for denne Gang, med Forbehold af det dem ved en følgende Repartition paalagtwordende Vidragsquantum, forbigaaes.

3. De Godser, Stæder, Communer o. s. v., som selv have udredet de udbetalte Qvarterpenge, uden For

Forstud af Kongens Kasse, maae afforte den indtil Udgangen af Aaret 1804, efter Generalquarteermesterkabets Beregning, dem tilkommende Godtgjærelse i den forordningsmessigen udredende Summa, og, hvis denne Summa, som indtil Udgangen af 1804 skal godtgjøres, skulde udgjøre mere end de nu udskrivne 6 Rdlr. pr. Ploug, skal dette Overstud udbetales dem.

Hvad i øvrigt den nu udskrivne Summa i det Hele vil udgjøre mere, end de overordentlige Quarteerpen- ges Beløb til Udgangen af 1804, skal anvendes til Bes- tridelse af de overordentlige Quarteerpenge for 1805, og, ved en følgende Repartering af Quarteerpenge, beregnes til Gode.

Ligesom Hs. Majestæts Kasse- og Oppebørselsbetjenter, igjennem Rentekammeret, meddeles de fornødne Efterretninger af Generalquarteermesterkabets Beregninger, over de Quarteerpenge, som til Udgangen af 1804 skulle godtgjøres, for at derefter de fornødne Oppebørsels- og Liquidationsregistre kunne udkastes, og Indsendes til Rentekammerets Approbation, saaledes be- faler Hs. Majestæt, at den herved paabudne Afgift, saasomt executiviske Evangsmidler skulle undgaaes, ud- redes inden 14 Dage efter den af Kasse- og Oppebørselsbetjenterne fæte nærmere Bekjendtgjørelse.

Med Reskript af 1ste d. M. til Biskoppen over Christiansands Stift er det fastsat, at Oddernæs Sogneskald, naar Pensionen til Provst Schielderup ophører, skal desles saaledes, at Hovedsognet Oddernæs henlægges som Anner til Christiansands Sogneskald, og Annererne Øvreboe, Vennestad og Hægeland udgjøre et eget Sogneskald, under Navn af Øvreboe Sogneskald, samt at dette da maa forundes den residerende Appellan sammesteds, hvis Embede ophører, dog at Sognepræsten i Øvreboe nyder 60 Rdlr. aarligen i Refusion af Christiansands Sogneskald.

(Fortsættelse af Forordningen om Skovenes Udskiftening, Bedligeholdelse og Fredning i Kongeriget Danmark.)

§. 9. I alle Tilfælde, hvor god fluttet værterlig Skov nødvendigt maa borthugges, naar Fælledskab skal ophæves, bør i øvrigt Landinspektøren og Landværsens-Commissionen, om Samme tilkaldes, søge at tilvejebringe Forening saaledes, at, om muligt, enten den, som eier den Skov, der skal borthugges, sælger den anden Lodseier sin Skovs part, eller ogsaa, at hiin af denne kjøber Græsnings-Rettigheden.

§. 10. I Almindelighed skal ogsaa, hvor en Jordbrot, flødt uden Fælledskab med fremmede Lodseiere, eier Skovstrækninger, hvori hans Hæstebønder bruge Græsningen, denne, inden 5 Aars Forløb fra dette

Aars

Nars Udgang, udskiftes fra Overkoven, og derved sælges de samme Regler, som foran ere fastsatte for Udskiftning af Overkov og Græsning imellem fremmede Lodseiere. Dog maa det være Jorddroten tilladt, saafremt han heller ønsker saadant, endog uden for det i §. 7 nævnte Tilfælde, istedet for denne Udskiftning, til Skovs Fredning ved regulære Hugst, at indtage af den Strækning, hvori hans Fæstebønder bruge Græsningen, et Stykke, i det mindste en femte Deel, forsaavidt Bønderne, efter Landvæsens Commissionens Stjønnende, kunne, uden at nogen Gaard derved bliver utilstrækkelig til en Gaardmands Families Underholdning, afgive Græsningen i samme, hvilket Stykke, naar den unge Skov derpaa er opvoxet saaledes, at den ikke længere af Kreature kan bestadiges, da igjen skal udlægges til Græsning, og, istedet for samme, et andet ligesaa stort Stykke indtages til Fredning, og saa fremdeles, hvorved da den hele Skovstrækning bliver bestandigt konserveret som Skov. Men i saa Fald bør han, naar det i §. 7 nævnte Tilfælde ei finder Sted, for Græsningen i det Stykke, han første Gang indtager til Fredning, give Fæsterne Godtgjørelse efter Forordningen af 8 Juni 1787, §. 1.

§. II. Det skal ogsaa staae Jorddroten frit for ved Fæsteforandringer aldeles at forbeholde Skoven til indfredet Skov, og at udelukke Bønderne fra Græsningen. Og tillades det end videre en Jorddrot, ved Fæ-

forandringer eller med Hæsternes godvillige Samtykke at nedlægge enkelte Bøndergaarde, for at indtage Sammes Jorder til Skovs Fredning og Opelsning, eller for deraf at give Bønderne Bederlag for anden til Skovs Fredning og Opelsning indtagne Jord, med Vilkaar: 1) at, førend Nedlæggelsen sker, skal Jorddroten derom gjøre Anmeldelse til Rentekammeret; 2) at den til Skov indtagne Jord bestandigen til samme Brug bør anvendes; 3) at i hver nedlagt Gaards Sted indrettes 2de nye Huse med Tillæg til hvert af 3 Tønder Land Middelfjord, for hvilke Huses bestandige Vedligeholdelse Jorddroten bliver ansvarlig under den i Forordningen af 25 Marts 1791, §. 3, fastsatte Straf, og 4) at Hoveriet for de nedlagte Gaarde ikke kommer nogen hvoreviigjørende Bønde til Last.

§. 12. Det paaligger enhver Amtmand indtil videre aarligen at gjøre Indberetning til Rentekammeret, angaaende, hvorvidt Skovsælledskabets Ophævelse i det ham betroede Amt fremmes, for at bemældte Kammer kan paasee, at denne vigtige Sag ei forhales.

§. 13. I de Tilfælde, hvor ved denne Forordning ei anderledes er bestemt, skal for Resten i Henseende til Udskiftningen af Skovsælledskab forholdes efter, hvad ved Forordningen af 23 April 1781 i lige Tilfælde i Henseende til Udskiftning af Jordsælledskab er fastsat; ligesom og alle af nærværende Forordnings 1ste

Ca:

Capitel hidrørende Ager, i Overeensstemmelse med bemæltte Forordning af 23 April 1781, §§. 31 og 32, henhøre under Landvæsens-Commissionernes og tilføjet Rentekammerets Paakjendelse.

2 Capitel om Skovenes Vedligeholdelse og Fredning.

§. 14. Ligesom det hidtil har været forbudt, at omhugge Skov for Gode, vil Hs. Majestæt ogsaa her efter, at den Strækning, hvorpaa nu staaer OverSkov, ikke skal kunne forvandles til Ager, Eng eller Græsning; dog følgende Tilfælde herfra undtagne, nemlig:

- 1) naar Skov borthugges til Fælledskabs Ophævelse i Overeensstemmelse med de i det foregaaende Capitel foreskrevne Bestemmelser;
- 2) naar en Jorddrot eier en Skov og deri, uden noget Fælledskab med andre, selv bruger Græsningen, i hvilket Tilfælde han til Erstatning for denne kan ved en Landinspecteur, hvis Forretning bliver at indsende til Rentekammerets nærmere Approbation, lade sig af Skoven udlægge en Strækning, der udgjør $\frac{1}{3}$ Dele af Græsningens Værdie paa Skovgrunden, taxeret paa den i foregaaende Capitels §. 3 bestemte Maade, og deri borthugge Træerne, imod at han indtager den øvrige Skov til Fredning, og
- 3) naar Skoveiere af Rentekammeret, paa derom til Samme indkommende Ansøgninger, efter befundne

Om.

Omstændigheder tillades at omhugge eet eller andet Skovstykke, hvilken Tilladelse de dog i intet Tilfælde kunne vente sig meddeelt, naar de ikke for bemældte Kammer godtgjøre, at de i det Hele ved Skovs Opelsning forbedre deres Skov.

Handler nogen herimod, ved i andre end benævnte Tilfælde at omhugge sin Skov for Fode, bør han for hver Tonde Land eller 14000 $\square$ Alen geometrisk Maal af den Strækning Indhold, hvorpaa Skoven er omhugget, bøde til Kongens Kasse 8 Rdlr. aarligen, indtil han for Rentekammeret lovligten godtgjør, til Skovs Opelsning igjen at have indfredet Samme, eller en anden ligesaa stor til Skovdyrkning ei forhen bestemt Strækning, og siden 4 Rdlr. aarligen, indtil han ligeledes for Rentekammeret godtgjør, at den unge Skov paa den indtagne Strækning har naaet en saadan Væxt, at den, om den endog var uindhegnet, ikke af Creature kunde beskadiges.

§. 15. Det skal paaligge enhver Skoveier, at vedligeholde og frede sin Skov, saavel den, han allerede uden noget Slags Fælledskab med andre nu eier, som den, han ved den i denne Forordnings første Capitel befalede Udskifning bliver udlagt. Og skal en Skov ikke kun ansees at være tilbørligen fredet, naar ingen Creature, Svin undtagne, deri græsse, ingen Hæstet deri under Træerne foretages, og den tillige er anordnings-

mæssigen indhegnet; hvilken Indhegning, hvor den ikke allerede er færdig, bør, naar i Skoven ei er Fælledskab, ske inden 3 Mars Forløb fra dette Mars Udgang, men, naar Fælledskab i Skoven finder Sted, da fra den Tid, Fælledskabet efter foregaaende Capitels Bestemmelser ophæves, forsaavidt Rentekammeret ikke paa indkomnende Ansøgninger, efter befundne særdeles Omstændigheder, i enkelte Tilfælde bevilger en længere Tid.

(Fortsættelsen følger.)

Blandede Efterretninger.

Under 15 d. M. er det tilladt Kunstberider Louigi Chiaroni, i een af Kjøbenhavns Forstæder, dagligt, efter Godtbefindende, at forevise forskjellige gymnastiske Øvelser i Ridetunsten, og at indrette en Baurhall med behørigen indhegnet, rummelig, til Illumination, Springen, Liniedans og Pantomime samt Fyrværkerie passende Bygning, for sammesteds at opvarte med al mulig Forskikning; dog skal den ham herved forundte Tilladelse ikke være udelukkende; ligesaa maa og ingen fremmed Trup, eller nogen enkelt Fremmed, afbenytte sig berørte Bygning, til der at forevise enten de ommældte Kunster eller Fyrværkerie, med mindre den dertil i Forveien maatte have erholdet Tilladelse igjennem Cancelliet. I øvrigt maa, i bemældte Huus, ingen af det Slags

Fyr.

Fyrværkerier gives, som Politiet anseer for farlige; endelig skal han være forpligtet til, paa denne Næringsvei at vinde Borgerkab, samt deraf at svare de befalede Afgifter.

I Følge høieste Befaling har det danske Cancellie tilkjendegivet samtlige Borgervæbninger i Kjøbstæderne, at de ved Samme ansatte Officerer, som bære det borgerlige Feldtegn, skulle, af de dem subordinerede og til Borgervæbningen henhørende Personer, gives militaire Honneurs, men at saadant ikke kan fordres af den staaende Armees Mandskab, som er Borgervæbningen uvedkommende.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 12 Novem-
ber er Cand. Pharmacia J. A. L. Rips meddeelt Be-
villing som Apotheker i Callundborg. Den 15de, Sog-
nepræsten for Thorebye Menighed i Lolland, Doctor
Theol. J. Sandøe, efter Ansøgning, i Naade og med
Pension entlediget fra sit Embed; Sognepræsten for
Aggerskov Menighed under Ribe Stift, H. Grønlund,
ligeledes.

Under Generalitetet: Den 1 Novembet er
den ved Bergens General-Commando som Adjutant an-
satte

satte Capitain J. H. v. Reichborn forundt General-Adjutant-Lieutenants Character, med Tilladelse at bære General-Stats Munderingen; Sergeant af det 1ste trondhjemske Inf. Reg., Sørensen, beklædet til Commando ved den trondhjemske General-Commando; Underofficer D. A. Lehne beklædet til Premier-Lieutenant ved Garnisonen paa Bardøhuus; Second-Lieutenant af det oplandske Inf. Reg., J. C. v. Brühneck, udnævnt til Premier-Lieutenant ved det tellemarske Inf. Reg. Den 8de, Frikorporal af det syenske Inf. Reg., E. A. v. Eyben, beklædet til Fændrik i No. og Gage ved Regimentet; Prem. Lieut. a la suite ved Liv-Reg. Ryttere, S. E. H. v. Ahlesfeldt Damp, efter Ansøgning, i Raade af Krigstjenesten afslættet.

Under General-Postamtet: Den 8de Novbr. er Postmesteren i Østerrisøer, J. D. Borthig, efter Ansøgning, i Raade entlediget fra 1ste Januar 1806; Premier-Lieutenant ved Marine-Regimentet, E. H. Raders, udnævnt til Postmester ved Brev- og Fragtposten samt Befordringsvæsenet i Plön, og Postholber sammesteds, H. J. Langtimin, i Raade entlediget til næstkommende Aars fra sin Tjeneste ved Befordringsvæsenet det paa Stedet.

Under Directionen for Universitetet og de lærde Skoler: Den 25de October er Student Lyder Sagen udnævnt til Adjunct ved Cathedralskolen i Bergen.